

ת"פ 47092/07/15 - מדינת ישראל - לה"ב 433 נגד דוד שוורצמן

בית משפט השלום בראשון לציון בפני כב' השופט רפי ארניה

ת"פ 47092-07-15 מדינת ישראל נ' שוורצמן
תיק חיצוני: 80668/15

מדינת ישראל - לה"ב 433 ע"י ב"כ עו"ד דרי
נגד
דוד שוורצמן ע"י ב"כ עו"ד דרוביצקי

המאשימה:
נגד
הנאשם:

החלטה

העובדות שאינן שנויות במחלוקת

כנגד הנאשם תלוי ועומד כתב אישום המייחס לו עבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

בהתאם לכתב האישום ביום 12.2.2015 הגיע הנאשם לסניף חברת ההשכרה אלבר, וזאת לאחר שקיבל מכתב התראה טרם נקיטת הליכים משפטיים עקב חוב, אשר נשלח אליו מאת עו"ד המייצג את החברה. את פני הנאשם קיבלה פקדת החברה, הגב' ג'ני. לאחר דין ודברים שהתקיים ביניהם התקשרה ג'ני למנהל הסניף, מר אלכס, אשר לא היה במקום, ועדכנה אותו אודות השיחה.

בשלב זה, ככשמע הנאשם שג'ני מדברת עם אלכס, הוא ביקש ממנה לשוחח עימו תוך שהוא צועק "תביאי לי את אלכס הבן זונה הזה", ואז ג'ני ניתקה את השיחה.

לאחר מכן, איים הנאשם על אלכס בכך שאמר לג'ני "תגידי לאלכס שהוא ישלם על זה ושהוא לא יצא מהבית כי הוא מת".

ביום 28.9.2016 התקיימה ישיבת ההוכחות בתיק והעידו בפני הן ג'ני והן אלכס. יש לציין כי ג'ני העידה שכשהיא שמעה את דברי הנאשם היא לא פחדה על עצמה אלא על אלכס (עמ' 9 ש' 5-6) ואילו אלכס העיד כי לא הרגיש סכנה מדברי הנאשם כיוון שלא היה נוכח במקום, ולא חש מאויים. הוא הכיר את הנאשם וכבר נפגש איתו בעבר וכל המהלכים מולו היה ג'נטלמניים. הוא העביר את האירוע למשטרה וזאת משום שהתנהלה חקירה אחרת בנוגע לחברה וכי המשטרה ביקשה ממנו לדווח על כל אירוע מסוג כזה.

לאחר שמיעת שתי עדויות אלה, עתרה המאשימה לדחיית מועד הדיון לשם שמיעתם של 2 עדים שנוספים שלא תהייצבו לאותו מועד ונעתרתי לבקשה.

הבקשה דנא

ביום 13.11.2016 עתרה המאשימה בבקשה לתיקון כתב האישום. בהתאם לבקשה, התיקון המבוקש הינו בכך שהנאשם בדבריו איים על ג'ני בפגיעה שלא כדין באלכס. דהיינו, בעוד שבהתאם לכתב האישום המקורי מושא האיום היה אלכס, הרי שכעת עותרת המאשימה לתקן את כתב האישום באופן שמושא האישום תהיה ג'ני.

ההגנה התנגדה לבקשה. לטענתה, התיקון המבוקש יש בו כדי לשנות קו הגנה והוא משנה את התיק בכללותו. קו ההגנה התייחס לג'ני כגורם מתווך לנשוא האיום - אלכס. קו ההגנה התייחס להוכחת תחושתיו של אלכס כמושא האיום. לטענת ההגנה, המדובר בתיקון מהותי אשר משנה את כל פני התיק ואין להיעתר לו בשלב כה מתקדם של ניהולו.

הדין וההלכה הפסוקה

סעיף 92 (א) לחוק סדר הדין הפלילי, תשכ"ה - 1965 קובע כדלקמן:

"בית המשפט רשאי, בכל עת שלאחר תחילת המשפט, לבקשת בעל דין, לתקן כתב אישום, להוסיף עליו ולגרוע ממנו, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן; התיקון ייעשה בכתב האישום או יירשם בפרוטוקול."

כלומר, לפי ס' 92(א) לחסד"פ בית-המשפט יאשר את תיקונו של כתב האישום בתנאי "שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן". המלומד קדמי הבהיר כי בספרו כי:

"בית-המשפט יתיר תיקון, בתנאי שלא יהיה בכך כדי לקפח את הנאשם בהגנתו"

(קדמי, על סדר הדין בפלילים, עמ' 948).

בפסק הדין בעניין ע"פ 63/79 **ציון עוזר נ' מדינת ישראל**, לג(3) 606 (1979), להלן: הלכת עוזר, הבהיר בית המשפט העליון מה משמעות המונח "הזדמנות סבירה להתגונן".

"הזדמנות סבירה להתגונן" - כולל בחובו שני יסודות. היסוד האחד הוא טכני דיוני, דהיינו, הזדמנות סבירה העומדת לרשות הנאשם להתנגד להבאת ראיות לענין עובדות שאינן מוזכרות בכתב האישום, לחקור עדים, ולהביא ראיות משלו.

היסוד האחר הוא עניני מהותי, דהיינו, הזדמנות סבירה העומדת לרשות הנאשם לפתח ולייצב קו הגנה כנגד אישום שאינו מופיע בכתב האישום אך העולה מתוך העובדות שהובאו לפני בית המשפט. לענין יסוד שני זה השאלה היא אם הנאשם הופתע, והאם כתוצאה מכך נמנעה ממנו האפשרות לפתח קו הגנה חדש שיש בו כדי להתגונן כנגד האישום בו הורשע, אף שזכרו לא בא בכתב האישום. על כן מקובל הוא לשאול נאשם, הטוען להיעדרה של הזדמנות סבירה להתגונן "במה היית מתגונן, ואיזה קו הגנה נמנע ממך" (ע"פ 152/56 משה יגולניצר נגד היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד יד(3) 1821, פ"ע כו 152). עולה מהאמור, כי אם קו ההגנה שבנה לעצמו הנאשם כלפי האישום שהופיע בכתב האישום כולל בחובו גם את קו ההגנה אותו היה מציב הנאשם לאישום בו הורשע אין לומר כי הנאשם הופתע, וכי לא ניתנה לו הזדמנות סבירה להתגונן (ע"פ 154/52 דב שמעיה נגד היועץ המשפטי לממשלת ישראל, פ"ד ז(2) 778, פ"ע יג 316; ע"פ 65/71 יצחק דרורי נגד מדינת ישראל, פ"ד כה(1) 747, 755). לעומת זאת, אם הנאשם נמנע מלהציב קו הגנה - כגון "סיכון כפול" או תחולתו של חריג לאחריות - משום שקו הגנה זה לא נתבקש על פי העובדות המקוריות, אך עלה מתוך העובדות החדשות על פיהן הורשע, אומרים כי לנאשם לא ניתנה הזדמנות סבירה

להתגונן (ע"פ 242/63 מיכאל קריתי נגד היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד יח(3) 477; ע"פ 428/74 משה דדש נגד עיריית ירושלים, פ"ד כט(2) 23).

מן הכלל אל הפרט

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים סבורני כי יש להיעתר לבקשת המאשימה, שכן היעדרות לבקשה אינה גורמת לנאשם כל עיוות דין ואינה פוגעת בהזדמנות להתגונן מפניו, והכל מן הטעמים שיפורטו להלן.

1. קו הגנת הנאשם, כפי שנמסר בישיבת ההקראה, הינו כי הנאשם מכחיש את עצם אמירת הדברים המיוחסים לו. משכך, אין לתיקון המבוקש כל השפעה על הגנת הנאשם, שכן מה לי אם האיום מופנה כלפי ג'ני מה לי אם הוא מופנה כלפי אלכס. כך או אחרת עמדת הנאשם היא שגם כך וגם כך - כלל לא אמר את הדברים המפורטים בכתב האישום. לכן גם לא נמנע ממנו עקב השינוי שום קו הגנה, ולא נגרמה לו כל הפתעה המונעת ממנו לייצב קו הגנה חלופי, כמאמר פסק הדין בעניין **עוזר**. יתירה מכך, קו ההגנה שבחר הנאשם - הכחשה מוחלטת של עצם אמירת הדברים - מכיל בתוכו קו הגנה הן לכתב האישום המקורי והן לכתב האישום המתוקן, וכלל אין צורך בשינויו.
 2. תיקון כתב האישום אינו בעובדות אלא במשמעותן המשפטית. רוצה לאמר, כתב האישום המתוקן אינו מגלה כל תיקון או שינוי במסכת העובדתית שתוארה בכתב האישום המקורי. התיקון המבוקש הינו בפרשנות המשפטית הניתנת לחלק העובדתי של כתב האישום, שכאמור, לא חל בו כל שינוי. יש לזכור עוד כי השאלה אם ג'ני או אלכס קלטו את הדברים כאיום הינה בעלת משקל יחסית נמוך, שכן כידוע מבחנו המרכזי של האיום הוא מבחן אובייקטיבי.
 3. המאשימה איננה מתנגדת ששני העדים המרכזיים והיחידים אשר נחקרו עד כה ישובו ויחקרו בשנית על ידי הנאשם. כך שהגנת הנאשם, שטרם מסר גירסתו המפורטת בפני בית המשפט, אינה מקופחת אף בפן הפרוצדוריאלי.
- נוכח האמור אני נעתר לבקשה.
- ב"כ הנאשם יודיע עד ליום 10.1.2017 האם הוא מעוניין לחקור בשנית את ג'ני או אלכס.
- המזכירות תשלח עותק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ט כסלו תשע"ז, 29 דצמבר 2016, בהעדר הצדדים.